

ХРАМЪТЪ-ПАМЕТНИКЪ „СВ. АЛЕКСАНДЪРЪ НЕВСКИ“

Издигнатъ въ памет на Царя-Освободителя Александър II и освобождението на България. Инициативата за издигането на храма-паметникъ била взета от Учредителното народно събрание¹⁾ през 1879 г. Тогава Петко Каравеловъ, като по-дпредседател на Събранието, направилъ предложение да се построи единъ храмъ - паметникъ въ градъ Вел.-Търново, на Чанъ тепе (на Царевецъ), като по този начинъ се задължалъ „нравствено народътъ“ и се посвети на Св. Александъръ Невски²⁾ — покровителя на Царя-Освободителя и императорската руска фамилия.

Освенъ това предложение било направено и друго: храмътъ-паметникъ да биде построенъ на върха „Св. Никола“ (Шипченския балканъ), но то не се приема. Защитникъ на последното биль народниятъ представител С. Беронъ. Предложението на Каравелова се приело съ акламации отъ народните представители и още въ същото време биль съставенъ комитетъ, на чело съ епископъ Климентъ Бранички, който да организира работата по направлата на храма-паметникъ. На първо време, за да се снабди съ срѣдства, Комитетътъ отпечаталъ Конституцията въ 40,000 екз. и започналъ да я продава между народа по 50 сантима единия.

Презъ 1880 г. Второто О. Н. събрание, по желанието на Негово Височество Князъ Батембергъ, решило, щото храмътъ-памет-

¹⁾ Вижъ Дневници на Учредит. нар. събрание, год. 1879, стр. 229.

²⁾ Московски князъ (1220—1263 г.). Прославилъ се съ победата си надъ шведите въ 1240 г. край р. Нева, отгдето носи и името си „Невски“, и онай надъ рицарите отъ Тевтонския орденъ. Признатъ за националенъ руски герой и светецъ.

никъ да биде издигнатъ намѣсто въ градъ В. Търново, както било прието въ Учредителното народно събрание — въ София. Решението на Народното събрание било одобрено отъ Княза, и последниятъ на 19 фев-

Храмътъ-паметникъ „Св. Ал. Невски“, гледанъ отъ северозападъ

руари 1881 год. (годишнината на освобождението на България) издалъ следната прокламация³⁾ къмъ българския народъ:

„Възлюблений Ми Народе!

Народното Събрание отъ своя страна извя желание да въздигне въ Столицата Ми великолѣпенъ Храмъ въ името на Св. Александра Невски, въ който да се възнасятъ молитви къмъ Всевишния за благоденствието на Царя-Освободителя и Неговия Народъ и за успокоение душите на падналите за освобождението на България герои.

³⁾ Предаваме прокламацията съ същия езикъ и правописъ, съ които е била публикувана презъ 1881 г. въ в. „Държавенъ вестникъ“, брой 13 отъ 4 мартъ. Същата е отпечатана и въ отдѣлна брошюра.